Tevhidi Nasıl Gerçekleştirebilirim ? Vaat edilmiş Olan Karşılık Nedir ?

كيف أُحقِّق التوحيد، وما هو الجزاء الموعود ؟

[Türkçe - Turkish - تركي]

şeyh Muhammed Salih el-Muneccid

الشيخ محمد صالح المنجد

Terceme: IslamQa
koordinasyon: Sitesi Islamhouse

ترجمة: موقع الإسلام سؤال وجواب

تنسيق: موقع IslamHouse.com

2013 - 1434

IslamHouse.com

Tevhidi Nasıl Gerçekleştirebilirim ? Vaat edilmiş Olan Karşılık Nedir ?

Bir kulun Tevhidi gerçekleştirmesi nasıl mümkün olur?

Hamd, yalnızca Allah'adır.

Hamd, Allah'a mahsustur. Dua ve selam Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellemin üzerine olsun.

Allah seni itaatinde muvaffak kılsın ki muhakkak sen yüce bir işten sordun. Muhakkak ki o, Allah Azze ve Celle'nin kendisine kolay kıldığı kimse için çok kolaydır. Allah Azze ve Celle'den bizler ve kardeşlerimiz için her hayrı kolaylaştırmasını dileriz.

Şunu iyi bil ki, Tevhid'i yerine getirmek, ancak "Lâ ilâhe illallâh" şehadetini ve "Muhammedun Rasûlullâh" şehadetini yerine getirmekle mümkündür. Bu tahkikin iki derecesi vardır: Vâcib olan derece, müstehab olan derece.

Vâcib olan derece üç şeyle gerçekleşir.

1- Büyük, küçük, gizli bütün çeşitleriyle şirkin tamamını terk etmek.

2- Bütün çeşitleriyle bidatı, d,ne sonradan sokulan her şeyi terk etmek.

3- Bütün çeşitleriyle her türlü günahı, isyanı terk etmek.

İnsanlar arasında birbirleriyle çok büyük farklılık gösterdiği müstehab derece ise: Allah'tan gayrisine yönelmede ve O'ndan başkasına bağlanmada kalpte bir şey olmamasıdır. Kalp, bütünüyle Allah'a yönelecek, O'ndan başkasına yönelme olmayacaktır. Onun konuşması Allah için olacak; onun fiili ve ameli Allah için olacak; bununla beraber kalbinin hareketi Allah Azze ve Celle için olacak. Bu dereceyi şu şekilde tabir etmektedirler:

Bir sakıncası olandan kaçınmakla bir sakıncası olmayanı terk etmektir. Bu ise kalplerin, lisanın ve cevarihin amellerini içine alır.

Bu iki tahkikin gerçekleşmesi için bazı şeyler vardır:

Birincisi: İlim. Aksi takdirde onu bilmeyen, onu anlamayan onunla nasıl amel eder ve Tevhid'i gerçekleştirir. Her mükellefin, dini yaşamakla sorumlu tutulan her bir insanın, Allah'ın Tevhidi'nden, sahih olanı, inançları, söz ve amelleri bilmesi gerekir. Bundan artanı ise fazilet ve hayırdır.

İkincisi: Allah Azze ve Celle ve Peygamberi sallallahu aleyhi ve sellemden gelen haber ve sözlere karşı kesin kesin bir tastik ve sağlam bir yakîn.

Üçüncüsü: Allah Azze ve Celle ve Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellemin emirlerine itaat gösterme, mahzurlu ve yasaklanmış şeyleri terk etmektir.

İnsan, bu şeyleri çokça gerçekleştirdiği müddetçe onun Tevhid'i daha yüce ve sevâbı daha büyüktür.

Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem bize, Tevhid'den yüce dereceyi gerçekleştirenin, hesapsız olarak cennete giren yetmiş bin kişi ile beraber olacağına dair vaatte bulunmuştur. -Allah Azze ve Celle'nin fazlından isteriz.-

Sahihi Buhari (5705) ve Muslim'de (202) İbnu Abbâs'ın -Allah ondan ve babasından razı olsun- rivâyetinde Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

«عُرِضَتْ عَلَيَّ الأُمَمُ فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ وَمَعَهُ الرُّهَيْطُ وَالنَّبِيَّ وَمَعَهُ الرَّجُلُ وَالرَّجُلانِ وَالنَّبِيَّ لَيْسَ مَعَهُ أَحَدٌ إِذْ رُفِعَ لِي سَوَادٌ عَظِيمٌ فَظَنَنْتُ أَنَّهُمْ أُمَّتِي فَقِيلَ لِي هَذَا مُوسَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَوْمُهُ وَلَكِنْ انْظُرْ إِلَى الأُفُقِ فَنَظَرْتُ فَإِذَا سَوَادٌ عَظِيمٌ فَقِيلَ لِي انْظُرْ إِلَى الأُفُقِ الآخَرِ فَإِذَا سَوَادٌ عَظِيمٌ فَقِيلَ لِي هَذِهِ أُمَّتُكَ وَمَعَهُمْ سَبْعُونَ أَلْفًا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَلا عَذَابٍ ثُمَّ نَهَضَ فَدَخَلَ مَنْزِلَهُ فَخَاضَ النَّاسُ فِي أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَلا عَذَابٍ فَقَالَ بَعْضُهُمْ فَلَعَلَّهُمْ الَّذِينَ صَحِبُوا رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ بَعْضُهُمْ فَلَعَلَّهُمْ الَّذِينَ وُلِدُوا فِي الإِسْلامِ وَلَمْ يُشْرِكُوا بِاللهِ وَذَكَرُوا أَشْيَاءَ فَخَرَجَ عَلَيْهِمْ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ مَا الَّذِي تَخُوضُونَ فِيهِ فَأَخْبَرُوهُ فَقَالَ هُمُ الَّذِينَ وَلا يَسْتَرْقُونَ وَلا يَتَطَيَّرُونَ ولا يكتوون

وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ فَقَامَ عُكَّاشَةُ بْنُ مِحْصَنٍ فَقَالَ ادْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ فَقَالَ أَنْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ قَامَ رَجُلٌ آخَرُ فَقَالَ ادْعُ اللَّهَ أَنْ يَجْعَلَنِي مِنْهُمْ فَقَالَ سَبَقَكَ بِهَا عُكَّاشَةُ»

"Bana ümmetler arz olundu. Bir ve iki peygamber kendilerine tabi olan bir gurupla geçiyordu. Bir peygamber beraberinde hiç kimse olmadığı halde geçiyordu. Bana büyük bir karaltı gösterildi. Ben: Bu nedir? Bu benim ümmetim mi? dedim. Bana: Bilakis bu Musa ve kavmi, denildi. Bana: Ufka bak, denildi. Başımı ufka doğru çevirdiğimde çok büyük bir karartı gördüm. Sonra bana gökyüzünün ufuklarında: Şuraya ve şuraya da bak, denildi. Çok büyük bir karartı ufku kaplamıştı. Bana: İşte bu senin ümmetin. Bunlardan yetmiş bin kişi hesapsız olarak cennete girecektir."

Bu sözlerinden sonra Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem evine girdi ve onlara bu konuda herhangi bir açıklama yapmadı. Orada bulunanlar kendi aralarında konuşmaya başladılar ve dediler ki: Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellemin bahsettiği o hesapsız cennete girecek kimseler bizleriz. Çünkü bizler Allah'a iman ettik ve peygamberin getirdiklerine tabi olduk. Veya da İslam'ın hâkim olduğu bir zamanda doğmuşlardır. Çünkü bizler cahiliyede doğduk. Onların bu sözleri Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve selleme ulaştı ve Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem dışarı çıkak şöyle buyurdu: "Onlar öyle kimselerdir ki, kendilerine rukye yaptırmak istemezler. Herhangi bir şeyin uğursuzluğunu kabul etmezler. Kendilerini ateşle dağlatmazlar. Onlar Rablerine tevekkül ederler."

Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellemin bu sözü üzerine Ukâşe ibnu Mihsan: Ben onlardan mıyım ey Allah'ın Rasûlü! diye sordu. Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem de: "Evet, sen hesapsız cennete hesapsız girecek kimselerdensin" buyurdu. Bunun üzerine başka bir adam kalktı ve: Ben de onlardan mıyım? diye sordu. Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellem "Bu konuda Ukâşe seni geçti" buyurdu.

(لَا يَسْتَرْقُونَ) Yani onlar, başkalarından kendilerini rukye yapmalarını istemezler. Câiz olan rukyeyi talep etse dahi. Fakat o, birinciye hilaftır ve daha üstündür.

(وَلَا يَتَطَيَّرُونَ) Yani onlar, insanların uğursuz saydıkları şeylerde uğursuzlukta vuku bulmazlar. Bu uğursuzdur sebebi ile yapmayı azmettikleri şeyleri terk etmezler. Bir şeyi, bir şeyi uğursuz saymak haram kılınmıştır ve küçük şirktendir.

(وَلَا يَكْتَوُونَ) Onun faydası sabit olsa da, Allah Rasûlü sallallahu aleyhi ve sellemin kerih görmesinden dolayı hastalıklarına şifa olarak ateşle dağlamayı terk ederler. Çünkü ateşle ancak ateşin Rabbi azab eder.

Bu üç sıfatta ortak olan sıfat, cennete hesapsız olarak cennete girenler "Rablerine tevekkül ederler." Yani onlar, tevekkülün en yüce ve en kemâl derecesini gerçekleştirmişlerdir. Kalplerinde, en düşük sebepleri dahi kabul etmemişler, onlara güvenmemişler, bilakis yalnızca bir olan ve her türlü noksan sıfattan münezzeh olan Rableri Teâlâ'ya bağlanmışlar, yalnız O'na güvenip tevekkül etmişlerdir. Sa'id ibnu Hubeyb'in dediği gibi, tevekkül, imanın tamamlayıcısıdır. Bilakis o, Vehb ibnu Munebbih'in -Allah ona rahmet etsin- dediği gibi en büyük gayedir.

Bu hadis hakkında daha fazla bilgiyi (4203) nolu sorunun cevabında bulabilirsin. Allah Azze ve Celle en iyisini bilendir.

Tevhid'in gerçekleştirilmesi ne temenni ile ne ziynet ile ne de hakikatten uzak dualar ile gerçekleşir. İman itikatından kalplerde kesinleşen, ihsanın hakikatlerinden, güzel ahlakta sıdk sahibi olması ve yüce salih amellerle gerçekleşir. Bir Müslümana düşen görev, ömrün her anında, her saatinde hayra yönelip hayır işlemeli, Allah'a taatte yarışmalı, zoru kolay görmeli, acıdan-elemden lezzet duymalıdır. Muhakkak ki Allah Azze ve Celle'nin ticaret malı pahalıdır. Allah Azze ve Celle'nin ticaret malı ise cennettir.

[el-Kavlus-Sedîd a'la Mekâsidit-Tevhîd, Şeyh Abdurrahman es-Sa'di -Allah ona rahmet etsin- 20-23]

Allah Azze ve Celle en iyisini bilendir.